

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Una sola paraula: Jesucrist

Amic i amigues, estimats diocesans, el proper dissabte, 13 de juliol, farà un any que el papa Francesc em va nomenar bisbe d'aquesta diòcesi de Tortosa. Des que vaig iniciar la meua nova missió episcopal entre vosaltres, a partir del 9 de setembre de l'any passat, he anat comunicant-me amb vosaltres setmanalment compartint aquests escrits publicats al *Full Diocesà* i que també són emesos per les ones de diverses cadenes de ràdio. En aquestes emissions radiofòniques es presenten aquests escrits dient que són «paraules de vida, una xerrada d'amic del bisbe de Tortosa».

Us confesso que molt sovint, pensant en vosaltres, estimats amics i amigues lectors, m'he preguntat: què us puc dir jo, el vostre bisbe? Quines «paraules de vida» puc compartir amb vosaltres setmana rere setmana? Doncs bé, tot el que us voldria dir i compartir, de cor a cor, en aquests escrits setmanals, diversos i variats, es concentra en una sola paraula que és: Jesucrist.

Fa anys, quan era un jove seminarista, em va fer molt de bé llegir un llibre en tres volums titulat *Vida i misteri de Jesús de Natzaret*. El seu autor era José Luis Martín Descalzo, capellà, escriptor i gran periodista.

Aquesta obra li va suposar molta feina, perquè la figura de Jesucrist continua interessant al món,

i la bibliografia sobre ell és tan immensa com un mar oceà. Cal molt de coratge per iniciar la ruta en

aquest mar tan immens! El primer volum duia per títol *Els inicis*, el segon *El missatge*, i el tercer *La creu i la glòria*. Cito literalment les paraules amb les que Martín Descalzo acabava el darrer capítol del segon volum: «Al final t'adones que no feien falta tantes paraules. Que n'hi havia prou amb una de sola: Jesús. Que el seu missatge era Ell. Que el seu Regne és Ell. Que en realitat, n'hi havia prou amb seure als seus peus, a l'ombra del seu cor, per escollir, sense més ni més, la millor part».

Tots hem de tornar sempre a Jesucrist, ja que, en tant que cristians, som contemporanis de Jesús. La seva presència en el món mai no es convertirà en un mer fet del passat. Perquè —com va intuir Sören Kierkegaard, pensador danès que lluitava fervorosament per un cristianisme autèntic— «mentre existeixi un creient, aquest, en tant que creient, serà contemporani de Jesús».

Amics i amigues, Jesucrist és el millor que ens ha passat en la vida! Tornem i retornem sempre a Ell! Crist viu. El Ressuscitat ens fa ser contemporanis seus. Tant de bo que aquests escrits setmanals ens ajudin a seure als seus peus, a l'ombra del seu cor. Certament, enmig de paraules i paraules, n'hi ha prou amb una

de sola: Jesucrist.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Enmig de la gent

Utilitzo el transport públic, especialment el metro, amb persones de molt diverses procedències, ètnies, colors, edats i, de ben segur, creences; en hores punta, venint de casa o tornant-hi.

La majoria van o venen de la feina; en alguns, el que porten suggereix situacions: radiografies, instruments musicals, eines de treball...; d'altres porten criatures molt petites a la llar infantil o a casa dels avis, o en venen; els infants, adolescents i joves es dirigeixen a l'escola, a l'institut o a la universitat; d'altres, amb maletes i bosses voluminoses, baixen a les estacions que transborquen amb les estacions de tren; algunes

persones molt probablement no van enlloc, potser no saben on anar. Uns pocs llegeixen algun diari o llibre; una colla nombrosa té el mòbil a les mans, totalment captats... Persones pulcrament vestides, o informalment els més joves; d'altres amb roba de treball neta que es percep bruta després de la jornada laboral. La majoria silenciosos; alguns conversen, pocs ho fan cridant. De tant en tant uns músics interpreten melodies, uns venedors ofereixen mercaderies o un captaire ens

demana una almoina. És un espai que afavoreix els petits gestos: un somriure, cedir el seient, deixar passar, donar una informació que ens demanen...

M'hi trobo bé enmig de tantes persones, enmig de la gent. Darrera de tants rostres hi ha un seguit d'històries que només Déu coneix i assumeix. Moments de joia i dolor, abatiment i esperança, companyia i solitud, salut i malaltia, generositat i egoisme, il·lusió i desencís, amor i odi, serenor i bogeria...

i enmig de tots i embolcallant-nos, la misericòrdia i l'amor de Déu. En aquests vagons i entre tanta gent la història de la salvació es fa realitat, es fa transparent i abastable. És un bon moment per a la pregària ocasional. Preguar per totes aquelles persones, pels seus neguits i pels seus anhels.

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor» (Mt 9,35-36).

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Una sola palabra: Jesucristo

Amigos y amigas, estimados diocesanos, el próximo sábado, 13 de julio, hará un año que el papa Francisco me nombró obispo de esta diócesis de Tortosa. Desde que inicié mi nueva misión episcopal entre vosotros, a partir del 9 de septiembre del año pasado, he ido comunicándome con vosotros semanalmente compartiendo estos escritos publicados en la *Hoja Diocesana* y que también son emitidos por las ondas de varias cadenas de radio. En estas emisiones radiofónicas se presentan estos escritos diciendo que son «palabras de vida, una charla de amigo del obispo de Tortosa».

Os confieso que muy a menudo, pensando en vosotros, estimados amigos y amigas lectores, me he preguntado: ¿qué os puedo decir yo, vuestro obispo? ¿Qué «palabras de vida» puedo compartir con vosotros semana tras semana? Pues bien, todo lo que os querría decir y compartir, de corazón a corazón, en estos escritos semanales, diversos y variados, se concentra en una sola palabra que es: Jesucristo.

Hace años, cuando era un joven seminarista, me hizo mucho bien leer un libro en tres volúmenes titulado *Vida y misterio de Jesús de Nazaret*. Su autor era José Luis Martín Descalzo, sacerdote, escritor y gran periodista. Esta obra le supuso mucho trabajo, porque la figura de Jesucristo continúa interesándole al mundo, y la bibliografía sobre Él es tan inmensa como un mar océano. ¡Hace falta mucho coraje para iniciar la ruta en este mar tan inmenso! El primer volumen llevaba por título *Los comienzos*, el segundo *El mensaje*, y el tercero *La cruz y la gloria*. Cito literalmente las palabras con las que Martín Descalzo acababa el último capítulo del segundo volumen: «Al final te das cuenta de que no hacían falta tantas palabras. Que bastaba con una sola: Jesús. Que su mensaje era Él. Que su Reino es Él. Que, en realidad, bastaba con sentarse a sus pies, a la sombra de su corazón, para elegir, sin más, la mejor parte».

Todos tenemos que volver siempre a Jesucristo, ya que, en tanto que cristianos, somos contemporáneos de Jesús. Su presencia en el mundo nunca se convertirá en un mero hecho del pasado. Porque —como intuyó Sören Kierkegaard, pensador danés que luchaba fervorosamente por un cristianismo auténtico— «mientras exista un creyente, éste, en tanto que creyente, será contemporáneo de Jesús».

¡Amigos y amigas, Jesucristo es lo mejor que nos ha pasado en la vida! ¡Volvamos siempre a Él! Cristo vive. El Resucitado nos hace ser contemporáneos suyos. Ojalá que estos escritos semanales nos ayuden a sentarnos a sus pies, a la sombra de su corazón. Ciertamente, en medio de palabras y palabras, solo una basta: Jesucristo.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

36a Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Un any més, el dimecres 15 de maig, ens vam aplegar al Santuari de Santa Maria de Montserrat uns set-cents membres del moviment cristià de gent gran Vida Creixent en representació de totes les diòcesis amb seu a Catalunya i les Illes, amb el lema pastoral d'aquest any «ROSA DE CARITAT». La trobada fou presidida per Mons. Joan Planellas, arquebisbe metropolità de Tarragona i Primat, i Mons. Sergi Gordo, bisbe de la diòcesi de Tortosa, secretari general de la CET i president de la Comissió diocesana de l'Apostolat Seglar de Catalunya. Hi eren presents el president de Vida Ascendente, Sr. Jaime Tamarit, el president de la coordinadora interdiocesana de Vida Creixent, Sr. Vicenç Quinquilla, i les coordinadores de les diòcesis de Catalunya acompanyades cadascuna dels seus consiliaris i d'un bon nombre de membres de Vida Creixent.

A les 8.30 h va sortir de Tortosa un autobús amb els membres de Vida Creixent de la diòcesi i la seua coordinadora, Encarna Gisbert, i el seu consiliari, Mn. Joan Bajo, i presidits pel nostre Sr. Bisbe.

A les 13 h ens vam desplaçar fins al monestir. Allí ens van donar la benvinguda. Anem a començar la pregària del migdia escoltant els cants de l'Esco-

lania. En acabar vam fer una petita pregària demanant per la pau al món i vam desplaçar-nos al restaurant per a dinar, on vam gaudir d'un ambient de convivència i alegria.

Havent dinat, vam retornar al monestir per celebrar l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe Mons. Joan Planellas i el bisbe Mons. Sergi Gordo i concelebrada pels consiliaris dels diferents grups de Vida Creixent. Mons. Joan Planellas ens digué: «Vull felicitar-vos i que un altre any ens retrobem al costat de la Mare de Déu de Montserrat». I després de cantar el *Virolai*, ens vam acomiadar fins a la propera vegada, si a Déu plau.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a la parròquia de Sant Pere de Benicarló

El 17 de maig a la parròquia de Sant Pere vam poder gaudir de la celebració de les confirmacions. 17 joves acompanyats dels seus pares, padrins, el cor interparroquial de les guitarres i tota la comunitat parroquial, vam poder gaudir una celebració molt viscuda.

El Sr. Bisbe Sergi els va animar a continuar en el grup jove, i a confiar més en la força de l'Esperit Sant. Dos joves del grup jove de la parròquia els van animar per continuar.

Esperem que l'Esperit Sant entri en els seus cors i en tota l'Església, i que escoltem cada dia més la seua veu i ens deixem interpel·lar per ella.

Mossens i catequistes de la parròquia

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Jesús ha ressuscitat no sols per a si mateix, sinó també per a nosaltres, a fi de rescatar totes les felicitats que no s'han realitzat en les nostres vides. La fe expulsa la por, i la resurrecció de Crist mou la tristesa com la pedra del sepulcre» (4 d'abril).

@Pontifex_es: «L'alegria de l'Evangeli és aquesta: som estimats per Déu amb tendresa i misericòrdia. I estem cridats a fer ressonar aquest anunci joiós en el món, testimoniant-lo amb la nostra vida, perquè tots descobreixin la bellesa de l'amor de Déu manifestat en Jesús» (5 d'abril).

@Pontifex_es: «Preguem junts per la pau, especialment en la turmentada Ucraïna i a Palestina i Israel. Que l'Esperit del Senyor Ressuscitat il·lumini i sostingui a quants treballen per disminuir la tensió i afavorir gestos que facin possible la negociació» (7 d'abril).

@Pontifex_es: «La maternitat de Maria és la via per a trobar la tendresa paterna de Déu, el camí més directe, més fàcil. La Mare, en efecte, ens condueix a l'inici i al cor de la fe, que és un do immens que ens fa fills estimats, estada de l'amor del Pare» (8 d'abril).

La Delegació de Missions i el comerç just

El passat 17 de maig i dins de la celebració del Mes mundial del Comerç Just, l'objectiu del qual és promoure un model econòmic just amb les persones i el medi ambient, la Delegació de Missions, conjuntament amb la Coordinadora del Comerç Just i la Biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa vam organitzar una xerrada-conversa amb la participació de Laura López, representant i filla dels fundadors de Mandurivá, una cooperativa productora de sucre de canya orgànic al Paraguai.

Laura ens va explicar la tasca de la cooperativa que, des dels seus inicis l'any 1975, un grup de pagesos cultiven i cullen canya de sucre de forma tradicional i sostenible.

Avui en dia, unificats i comercialitzats pel comerç just, creixen amb les arrels endinsades a la terra. Actualment són unes 1.500 les persones que en formen part, les quals són propietàries del seu treball i decideixen els seus passos de forma col·lectiva.

La cooperativa també inverteix en bons socials amb els quals, la comunitat desenvolupa programes de: sanitat, beques per a estudiants, suport financer, infraestructura i, fins i tot, protecció ambiental.

El gran missatge: «compromís dels consumidors finals, apostar per lo local en una perspectiva global, tot el que passa aquí afecta allà i viceversa». No oblidem que enguany commemorem el novè aniversari de la publicació de l'encíclica *Laudato Si'* en la qual el papa Francesc ens recorda a tota la humanitat la destrucció que l'home està causant al medi ambient i als seus habitants.

Com ja sabeu, la Delegació de Missions dona suport al comerç just venent productes de menjar i artesanies d'altres països, el petit donatiu que s'aconsegueix és per als nostres missioners diocesans.

Gràcies a tots els que col·laboreu per fer-ho possible. Des de d'aquí volem agrair la disposició i aco-

Il·lud de la Biblioteca Marcel·lí Domingo i al seu personal.

Delegació diocesana de Missions

Confirmacions d'adults a la Catedral

El diumenge 19 de maig, a les 18 h, el Sr. Bisbe Mons. Sergi Gordo Rodríguez va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 persones adultes que en el seu moment no van confirmar-se i, uns anys després van decidir rebre la força de l'Esperit Sant. Van concelebrar amb el bisbe Sergi, Mn. Josep M. Membrado i Mn. Pascual Centelles i a l'orgue Mn. Víctor Cardona. Dirigí els cants el Sr. Joan Redó.

A continuació, Mn. Membrado presentà al bisbe Sergi les quinze persones que havien de ser confirmades. Després, el Sr. Bisbe inicià l'homília presentant al M.I. Pascual Centelles, prefecte de Litúrgia, al M.I. Josep M. Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, i al M.I. Víctor Cardona, degà del Capítol de la Catedral.

Tot seguit s'adreçà als confirmands: «És un goig celebrar la vostra Confir-

mació aquest dia de la Pentecosta. Cada vegada hem d'anar coneixent més Nostre Senyor i mai no us faltirà la força de l'Esperit Sant. Heu après

a renunciar a Satanàs dient sí a Déu Pare, Fill i Esperit Sant. Heu descobert el gran valor del Baptisme, el primer dels sacraments, la porta d'en-

trada a la vida cristiana i el vàreu rebre gràcies als vostres pares que es van comprometre a educar-vos en la fe i des d'aquell moment formeu part de la família de fills de Déu. I avui heu arribat a portar-lo amb plenitud, de manera lliure i conscient, rebent el sagrament de la Confirmació.»

Tot els confirmands van fer la Renovació les Promeses del Baptisme. Després el Sr. Bisbe els va fer la Imposició de les Mans. Finalment, la Crismació.

Arribat el moment de l'Ofertori, tres confirmands van portar les ofrenes: pa, vi i aigua.

Com a record d'aquest dia entranyable per als quinze que van rebre el sagrament de la Confirmació, es van fer una foto amb el bisbe Sergi, dalt les escales del presbiteri. Va ser una celebració molt reeixida i participada.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Del 7 al 12, Desert de les Palmes, exercicis espirituals per al clergat.

Diumenge 14, Bitem, a les 19 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9, 18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Aquila i Priscil·la, esposos i mrs., deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI: 113B / Mt 9,32-38]. Mare de Déu Reina de la Pau; sants Agustí Zhao Rong, prev. i companys, mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilis-

tes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-30]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.

13. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Am 7, 12-15 / SI 84 / Ef 1,3-14 (o bé, més breu: 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim de València.

Diumenge XIV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Els profetes només són mal rebuts en el seu poble»

La incredulitat és una constant en la nostra vida i en la vida del poble d'Israel. Ho veiem clarament en la primera lectura quan Déu encomana a Ezequiel que vagi a predicar al poble d'Israel però ja li diu que és un poble de rebels que s'han alçat contra mi. I encara rebla el clau: *Tant ells com els seus pares fins avui mateix no han deixat mai de ser-me infidels.* Voldrà dir això que Déu ja no es manifestarà més a aquest poble? Certament que no. La voluntat de salvació de Déu no s'esgota mai. Per això li diu: *Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.* La missió d'Ezequiel se'ns presenta com impossible: predicar a un poble acostumat a no fer cas de les paraules dels profetes. Però ell ha de predicar; el poble ha de saber que Déu el continua estimant i s'hi fa present per mitjà dels profetes. El mateix passa amb Jesús. Es presenta al seu poble Natzaret. I després d'ensenyar a la sinagoga, tothom en sentir-lo se n'estranyava i deia: *Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans. I se n'escandalitzaven.* No el van voler creure. El coneixien massa: *No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó?* Com és possible que Déu pugui actuar a través d'ell! Si és un com nosaltres! Per això Jesús diu clarament: *Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, i entre els de casa seva.* Ens costa creure que Déu pot parlar a través de persones aparentment normals i corrents. Cal obrir-se al Senyor, no tancar-se a la seva veu. Pau, precisament diu: *Estic content de gloriar-me de les meves febleses, gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. Quan soc feble, és quan soc realment fort.* A nosaltres ens costa escoltar el Senyor que ens parla a través de persones de vegades molt febles. El Sínode ens convida a escoltar l'Esperit Sant que parlarà a través de moltes persones: no siguem rebels; obrim-nos al Senyor; no ens «escandalitzem»; fem-li cas!

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: "Això diu el Senyor Déu", perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.»

▶ Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels al·tius, / del menyspreu dels insolents. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina a la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan soc feble és quan soc realment fort.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte començà a ensenyar a la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «D'on li ve tot això? Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva.» I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor". Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos.»

▶ Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / fijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / fijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad». Así que muy a gusto me glorío de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.